

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11Co/195/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818200877
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6818200877.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovovej a sudcov JUDr. Jany Haluškovovej a JUDr. Jozefa Zlochu ako členov senátu, v právnej veci žalobkyne H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom L., N. XXX/XXX, zastúpenej Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie v Revúcej, Železničná 257/19 proti žalovanému V. K. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., N. XXX/XXX, zastúpeného K.. Ladislavom Csákóm, advokátom, so sídlom Advokátskej kancelárie v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovaného proti uzneseniu Okresného súdu Revúca č.k. 8C/18/2018-199 zo dňa 14.06.2018, takto

rozhodol:

I. Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II. a III. **p o t v r d z u j e .**

II. Žalobkyňa **m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh žalobkyne na nariadenie kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami (prvý výrok), rozhodol, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania pred súdom prvého aj druhého stupňa voči žalovanému v plnom rozsahu (druhý a tretí výrok) a že Slovenská republika nemá nárok na náhradu trov konania (štvrtý výrok).

Z jeho dôvodov vyplýva, že žalobkyňa sa návrhom zo dňa 07.05.2018 domáhala nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým súd uloží žalovanému nevstupovať na nehnuteľnosti do právoplatného skončenia konania o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému Y. R., nar. XX.XX.XXXX a zároveň mu súd zakáže priblížiť sa k žalobkyňi na vzdialenosť menšiu ako 20 m; žiadala, aby bola nariadená kontrola dodržiavania povinnosti, uloženej neodkladným opatrením, technickými prostriedkami.

Uznesením č.k. 8C/18/2018-31 zo dňa 09.05.2018 súd návrhu na vydanie neodkladného opatrenia vyhovel, okrem kontroly výkonu neodkladného opatrenia technickými prostriedkami. Tu si vyhradil právo rozhodnúť o tomto návrhu po predbežnom šetrení možností použitia technických prostriedkov. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu. Uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/139/2018-78 zo dňa 22.05.2018 na základe odvolania žalovaného bolo uvedené uznesenie okresného súdu v časti výroku o trovách konania strán sporu zrušené, z dôvodu nedostatočného odôvodnenia a vo zvyšnej časti bolo potvrdené.

Okresný súd dňa 09.05.2018 uložil probačnému a mediačnému úradníkovi okresného súdu pokyn na preskúmanie splnenia podmienok kontroly výkonu rozhodnutia technickými prostriedkami. Podľa správy zo dňa 14.05.2018 žalovaný predložil preukaz na povolenie na pobyt na adrese v L., N. XXX/XXX. Uviedol, že kúpil nehnuteľnosť v L. na R. 7, kde ešte nie je zavedená električka. On pracuje ako zvárač spoločnosti F.P.I., s.r.o., E. s miestom výkonu práce Sindelfinden pri Stuttgarte. Zvyčajne pracuje v Nemecku 10 dní a potom je 4 dni na Slovensku. Pracuje aj vo výškach. Počas výkonu práce majú zamestnanci zakázané používať svoj vlastný mobilný telefón, lebo pri zváraní vysokou teplotou by

mohlo dôjsť ku poškodeniu zariadenia a aj zdravia. Za toto porušenie by mu hrozilo prepustenie z práce. Mobilné telefóny nemôžu používať aj z dôvodu, že pracuje pri osadzovaní ložísk, ktoré zahrievajú pomocou magnetickej rezonancie a hrozilo by tam nebezpečenstvo výbuchu mobilného zariadenia. Trpí trombózou nôh, ktoré mu opúchajú.

Žalobkyňa s kontrolou výkonu rozhodnutia technickými prostriedkami súhlasila v návrhu a súčasne súhlas potvrdila na výsluchu dňa 14.05.2018. U žalobkyne teda boli splnené materiálne - technické prostriedky na realizáciu kontroly, má zavedenú elektrickú energiu, za ktorú pravidelne platí a zariadenie varovania blízkosti by mala neustále pri sebe.

Probačný a mediálny úradník súdu dospel k záveru, že nie sú splnené materiálne - technické podmienky za účelom použitia technických prostriedkov, a to vzhľadom na skutočnosti, ktoré uviedol žalovaný, najmä práca pri vysokej teplote, magnetická rezonancia, opuch nôh, čo by sa eventuálne dalo nahradiť tým, že osobné identifikačné zariadenie by mu bolo pri inštalácii technických prostriedkov upevnené na ruku a tiež nezavedená elektrická energia v nehnuteľnosti, kde sa má zdržiavať. To sú faktory, ktoré by mohli spôsobiť nefunkčnosť a poškodenie zariadenia resp. poškodenie zdravia. Mediálny a probačný úradník v správe tiež uviedol, že ovládacie menu v technickom zariadení podľa vyjadrenia dispečingu na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky je dostupné len v slovenskom jazyku, čo by sťažovalo komunikáciu so žalovaným, keďže ide o občana Maďarskej republiky, ktorý neovláda slovenský jazyk. Komunikácia s ním, nielen čo sa týka dispečingu na Ministerstve spravodlivosti, ale aj komunikácia samotných probačných úradníkov v rámci služobnej pohotovosti najmä v prípade naliehavej komunikácie so žalovaným je prakticky nemožná.

Žalovaný v súvislosti s prešetrovaním možnosti použitia technických prostriedkov kontroly výkonu neodkladného opatrenia doložil súdu lekársku správu, ktorá ale bola doložená súdu v maďarskom jazyku bez prekladu, pričom strany sporu sú povinné predkladať súdu dôkazy v slovenskom jazyku resp. s úradným prekladom, preto súd pri rozhodovaní z nej nevychádzal. Žalovaný tiež predložil súdu potvrdenie svojho zamestnávateľa F.P.I., s.r.o. zo dňa 17.05.2018, podľa ktorého vykonáva pre túto spoločnosť rôzne stavebné práce na pracovisku v Nemecku, pričom ich podstatnú časť realizuje vo výškach. Nosenie akýchkoľvek predmetov alebo zariadení či už na horných alebo dolných končatinách je krajne nebezpečné, ohrozujúce jeho život a zdravie a je nepripustné z hľadiska bezpečnostných predpisov krajiny, v ktorej sa práce vykonávajú. Okrem toho nie je technicky realizovateľné, aby sa od zariadenia, ktoré mu má byť zapožičané, nevzdialil, pretože pri výškových prácach toto mať pri sebe v žiadnom prípade nesmie. Žalovaný je zamestnaný ako zvärač, preto je vylúčené, aby akékoľvek predmety, nachádzajúce sa na jeho končatinách, neboli vystavené vysokým teplotám. Javí sa absolútne technicky neprijateľné použitie technického zariadenia aj pri osadzovaní ložísk, ktoré menovaný taktiež vykonáva, pretože technologický postup spočíva v zahrievaní materiálu pomocou magnetickej rezonancie, počas ktorej v priebehu veľmi krátkej doby materiál dosahuje teplotu niekoľko sto stupňov Celzia. Počas tohto postupu reálne hrozí explózia mobilných telefónov, ktoré ich zamestnanci z uvedeného dôvodu nesmú mať ani pri sebe, ani vo svojom okolí. Porušenie tejto povinnosti sa sankcionuje okamžitým skončením pracovného pomeru. Hrozbu explózie nie je možné vylúčiť ani u iných obdobných elektronických zariadení.

Okresný súd vychádzal z ustanovení §324 ods. 1, §325 ods. 3, §255 ods. 1, §396 ods. 1, 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj „C.s.p.“) a uzavrel, že je potrebné zamietnuť návrh žalobkyne na nariadenie kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami vzhľadom na skutočnosti, zistené mediálnym a probačným úradníkom, ako aj vzhľadom na správy predložené zamestnávateľom žalovaného a konštatované vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na rozhodnutie odvolacieho súdu okresný súd opätovne rozhodol o trovách konania prvostupňového a aj odvolacieho. Vychádzal z toho, že žalobkyňa mala vo veci úspech v celom rozsahu, pretože súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a zaviazal žalovaného k povinnostiam, ktorých uloženia sa žalobkyňa návrhom domáhala. Vecou, ktorá je rozhodujúca pre posúdenie úspechu strán sporu, je nariadenie neodkladného opatrenia. V časti navrhovaných neodkladných opatrení bolo návrhu žalobkyne v celosti vyhovené. Návrh žalobkyne bol zamietnutý len v časti kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami, pričom pre posúdenie úspechu strán sporu nie je rozhodujúci výkon kontroly dodržiavania uložených povinností, pretože tento závisí výlučne na splnení materiálne - technických podmienok, ktoré žalobca nemôže ovplyvniť. Návrh bol zamietnutý v časti kontroly výkonu neodkladného opatrenia z dôvodu, že zamestnanie žalovaného neumožňuje žalovanému mať pri sebe technické zariadenie kontroly počas výkonu práce, teda z dôvodu, že neboli splnené materiálne - technické podmienky použitia technických

prostriedkov. Zamietnutie návrhu v tejto časti z uvedených dôvodov nemožno považovať za neúspech strany sporu vo veci.

Žalobkyňa bola úspešná aj v pôvodnom odvolacom konaní, keďže súd jej návrhu na nariadenie neodkladných opatrení vyhovel, čo odvolací súd potvrdil. Preto v súlade s §255 ods. 1 C.s.p. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania prvostupňového i odvolacieho voči žalovanému v plnom rozsahu. O výške týchto trov rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník.

Okresný súd rozhodoval o trovách konania podľa Civilného sporového poriadku, a nie Civilného mimosporového poriadku, t.j. zákona č. 161/2015 Z.z.. Neodkladné opatrenie sa netýkalo starostlivosti o maloleté dieťa, ale bolo vydané na ochranu žalobkyne ako osoby ohrozenej žalovaným za účelom eliminovania kontaktu osoby podozrivej z násilia voči žalobkyni. Neodkladným opatrením sa neupravovali pomery žalobkyne a žalovaného ako rodičov dieťaťa vo vzťahu k ich dieťaťu, ale zabezpečovala sa ochrana žalobkyne pred žalovaným ako osobou podozrivou z násilia voči nej. Skutočnosť, že žalobkyni bola uložená povinnosť podať o nariadení neodkladného opatrenia návrh vo veci starostlivosti o maloleté dieťa, súvisí s tým, že na základe návrhu žalobkyne bolo neodkladné opatrenie časovo obmedzené do skončenia konania o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností. Keďže žalobkyňa navrhovanú povinnosť žalovaného časovo ohraničila, bolo nutné, aby prebehlo konanie, skončením ktorého povinnosť bola časovo ohraničená. To ale neznamená, že neodkladným opatrením bola upravovaná starostlivosť o maloleté dieťa alebo rodičovské práva a povinnosti.

V priebehu konania vznikli štátu trovy, a to tlmočné, vyplatené z rozpočtových prostriedkov v súvislosti s tlmočením na výsluchu žalovaného a s prekladom súdnych písomností jemu určených. Žalovaný neovláda slovenský jazyk, nie je slovenským štátnym občanom, preto tlmočenie a preklady písomností boli nevyhnutné na zabezpečenie realizácie práva na spravodlivý súdny proces, práva konať v jazyku, ktorému účastník konania, resp. strana sporu rozumie. V zmysle §155 C.s.p. každý má právo konať pred súdom v jazyku, ktorému rozumie. Trovy tlmočenia znáša štát. Preto okresný súd o trovách štátu rozhodol podľa §155 C. s. p. tak, že Slovenská republika nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Proti uzneseniu okresného súdu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie do výroku II. a III., t. j. o náhrade trov konania žalovaný.

Vytýkal okresnému súdu, že žalobkyňa bola úspešná len čiastočne, pričom on sám mal v konaní taktiež čiastočný úspech. Súd sa s touto skutočnosťou nevysporiadal náležite, a preto nie zákonne. Predmet konania určila žalobkyňa podaným návrhom, pričom porovnaním jeho petitu a rozhodnutím o návrhu je úplne jednoznačné, že v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o plnom úspechu žalobkyne. Súd sa snaží bagatelizovať výrok, v ktorom bol úspešný žalovaný a že podstatné je to, že bolo neodkladné opatrenie nariadené. Odvolateľ je názoru, že nemožno pripísať väčší význam jednému výroku pred iným výrokom, zvlášť nie v tejto veci, pretože preňho je dokonca dôležitejšie, že súd nenariadil monitorovanie jeho pohybu technickými prostriedkami, čo by predstavovalo veľmi vážny zásah do jeho osobnej slobody, pretože by nemohol vykonávať svoju doterajšiu prácu a dosahovať tak príjem, aký má doposiaľ. Na druhej strane preňho nie je dôležité, či má alebo nemá zákaz priblížiť sa k žalobkyni, pretože potom, čo mu urobila nielen podaním trestného oznámenia či návrhu na začatie konania ale aj tým, že ho podviedla s viackrát súdne trestaným rómom, ktorý bol opakovane už aj ako mladistvý vo výkone trestu odňatia slobody, on stratil akúkoľvek snahu byť s ňou v kontakte. Dokonca medzičasom nadviazal známosť s inou ženou, s ktorou žije v konkubináte. Ide o veľmi dôvernú kamarátku žalobkyne, ktorá pozná situáciu žalobkyne a žalovaného, čo bolo dôvodom, že po zistení, čo všetko mu žalobkyňa urobila, veľmi hlboko ju morálne odsúdila a zbližila sa so žalovaným. To isté platí aj o trovách odvolacieho konania, pretože ani v odvolacom konaní žalobkyňa nemala plný úspech, o čom svedčí rozhodnutie odvolacieho súdu, ale aj to, že súd prvej inštancie o veci nanovo koná. Odôvodnenie rozhodnutia je navyše nepresvedčivé. Ak okresný súd mienil zaviazat' žalovaného povinnosťou nahradiť žalobkyni trovy konania, mal uvažovať o tom, či jeho úspech v konaní nebol len nepatrný a nevychádzať z toho, že žalobkyňa vo veci mala plný úspech, čo zjavne nezodpovedá obsahu súdneho spisu. Navyše ak súd rozhodoval o trovách konania v zmysle zásady úspešnosti, mal sa vysporiadať aj s tou skutočnosťou, že práve žalobkyňa narušila medziľudské vzťahy účastníkov konania nadviazaním známosti s iným mužom, čo sama nepoprela. Takéto konanie odsúdili aj rodičia žalobkyne, ktorí nielenže svoju dcéru odsúdili, ale žalovanému darovali aj svoj podiel nehnuteľnosti v L. na ulici R. 8. Okrem toho, že žalovaný sa voči žalobkyni neprevinil, iný záver nevyplýva zo žiadneho rozhodnutia, ktoré by malo riešiť vec samú. Vo veci o nariadení neodkladného opatrenia sa žalovaný nemohol brániť, nikto ho nevypočul, čo nenamieta, ale vyplýva to z charakteru veci, čiže nemal možnosť preukázať, či návrh žalobkyne a jej tvrdenia nie sú dôvodné. Súd na jednej strane tvrdí, že žalobkyňa nemohla ovplyvniť rozhodnutie o monitorovaní pohybu žalovaného technickými prostriedkami, avšak ušlo jeho pozornosti, že žalovaný

nemal možnosť ovplyvniť rozhodnutie súdu, pretože mu návrh žalobkyne doručil už aj so samotným rozhodnutím. Uvedené dôvody aj zvlášť každý sám o sebe považuje za dôvod vhodný osobitného zreteľa, pre ktorý súd žalobkyňu nemal priznať právo na náhradu trov konania ani za predpokladu, že mienil o trovách rozhodnúť v zmysle zásady úspešnosti a úspech žalovaného vo veci by považoval za nepatrný. V zmysle §257 C.s.p. súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody vhodné osobitného zreteľa. Súd tieto okolnosti vôbec nejako neskúmal, tejto otázke sa ani len okrajovo nevenoval, svoje rozhodnutie nijako neodôvodnil.

Poukázal na fakt, že súd uložil povinnosť žalobkyňu podať návrh vo veci samej na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Táto skutočnosť sama o sebe má mať dopad na rozhodovanie o trovách konania v tom, že tento typ súdneho konania je vecne oslobodený nielen od povinnosti platiť súdne poplatky, ale v týchto konaniach zásadne žiaden z účastníkov konania nemá mať právo na náhradu trov konania. Aj odvolací súd zdieľal obdobný názor, keď uložil súdu prvej inštancie skúmať túto otázku v bode 9.6 odôvodnenia zrušujúceho uznesenia. Žalovaný nepopiera, že súd mohol charakter tohto konania posúdiť tak, ako to urobil, ale tento jeho názor odporuje duchu skoršieho rozhodnutia odvolacieho súdu, teda jeho zrušujúceho výroku, keď odvolací súd uviedol, že je trovy konania potrebné posúdiť vo vzťahu k predmetu konania vo veci samej. Nie je správna úvaha súdu o tom, že v danom prípade nariadené neodkladné opatrenie sa netýka starostlivosti o maloleté dieťa, ale ide o konanie na ochranu žalobkyne, a preto je potrebné o trovách konania rozhodovať tak, ako to urobil súd prvej inštancie. Práve to, že ide o neodkladné opatrenie nariadené pred začatím konania o starostlivosti o maloleté dieťa, a teda nie o konanie, ktorého predmetom by bola ochrana žalobkyne, má mať za následok iné rozhodnutie o trovách konania, než ako rozhodol súd prvej inštancie.

Napadnuté rozhodnutie je potrebné považovať aj za predčasné, pretože až dokazovanie vykonané vo veci samej ukáže, či tvrdenia žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia boli naozaj dôvodné a ak áno, do akej miery. Súd ho zaviazal povinnosťou nahradiť žalobkyňu trovy konania bez vykonaného dokazovania, pretože dokazovanie bolo vykonané len ohľadne dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nie však aj ohľadne veci samej. Ide pri tom o návrh podaný pred začatím konania, je teda nepochybné, že vo veci samej sa vykoná riadne dokazovanie. Nebolo by v súlade so zásadou spravodlivosti, že by v prípade, že v konaní vo veci samej bude úspešný, sa bude musieť domáhať na žalobkyňu vrátenia prípadne zaplatených trov konania, ani sám nevie akým titulom. Preto navrhol, napadnuté výroky citovaného uznesenia zmeniť tak, že žiadnemu z účastníkov konania súd nárok na náhradu neprizná, alternatívne navrhol zrušiť a vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

3. Žalobkyňa sa k odvolaniu nevyjadrila.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods.1, 2 C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie v odvolaním napadnutých výrokoch o trovách konania podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

5. Podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaného; z dôvodu, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§380 C.s.p.), pri posudzovaní veci sa zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§380 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu spisu vyplýva, že uznesením č.k. 8C/18/2018-31 zo dňa 09.05.2018 okresný súd v zmysle §324 ods. 1, §325 ods. 1,2,3, §326 ods.1, §328 ods.1, §329 ods.1 C.s.p. uložil žalovanému povinnosť dočasne nevstupovať na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobkyne (rodinný dom, zastavané plochy a nádvoria, záhrada, prístavba k rodinnému domu), špecifikované v prvom výroku uznesenia, až do právoplatného skončenia konania o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému Y. R., nar.XX.X.XXXX, zakázal tiež žalovanému priblížiť sa k žalobkyňu na vzdialenosť menšiu ako 20m, uložil žalobkyňu do 15 dní od vydania neodkladného opatrenia podať návrh vo veci samej na úpravu výkonu

rodičovských práv a povinností voči maloletému Y. R., nar. XX.X.XXXX s tým, že o návrhu žalobkyne na nariadenie kontroly výkonu neodkladného opatrenia technickými prostriedkami rozhodne súd samostatným uznesením po vykonaní predbežného šetrenia za účelom možnosti použitia technického prostriedku kontroly probačným a mediačným úradníkom Okresného súdu Revúca. Žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie okresného súdu na odvolanie žalovaného krajský súd uznesením č.k. 11Co/139/2018-78 zo dňa 22.05.2018 vo výrokoch I. až IV. (okrem piateho výroku o trovách konania pre jeho nepreskúmateľnosť) potvrdil.

Okresný súd následne uznesením č.k. 8C/18/2018-199 zo dňa 14.06.2018 zamietol návrh žalobkyne na nariadenie kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami vzhľadom na skutočnosti, zistené mediačným a probačným úradníkom, ako aj vzhľadom na správy predložené zamestnávateľom žalovaného.

Opätovne rozhodol o trovách celého konania, t.j. prvostupňového aj odvolacieho. Vychádzal z toho, že žalobkyňa mala vo veci úspech v celom rozsahu, pretože súd jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel a zaviazal žalovaného na povinnosti, ktorých uloženia sa žalobkyňa návrhom domáhala, a logicky zdôvodnil svoj myšlienkový postup, ktorému nemožno nič vytknúť. Vecou, ktorá je rozhodujúca pre posúdenie úspechu strán sporu, je nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobkyňa bola úspešná v podstate v celom rozsahu. Návrh žalobkyne bol zamietnutý v časti kontroly dodržiavania neodkladným opatrením nariadených povinností technickými prostriedkami, ktoré rozhodnutie záviselo od posúdenia rôznych okolností: technických hľadísk a objektívnych dôvodov. Krajský súd sa zhoduje so záverom okresného súdu v tom, že pre posúdenie úspechu strán sporu nie je rozhodujúce vyhovenie či nevyhovenie návrhu ohľadom výkonu kontroly dodržiavania uložených povinností, pretože tento závisí výlučne na splnení materiálno - technických podmienok, ktoré strana sporu nemôže ovplyvniť. Zamietnutie návrhu v tejto časti z uvedených dôvodov nemožno považovať za neúspech strany sporu vo veci.

8. V pôvodnom odvolacom konaní bola žalobkyňa úspešná, keďže súd jej návrhu na nariadenie neodkladných opatrení vyhovel a krajský súd uznesenie v tomto smere potvrdil.

9. Rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne.

Nedôvodná je aj odvolacia námietka žalovaného, že súd prvej inštancie mal pri rozhodovaní o trovách konania postupovať podľa Civilného mimosporového poriadku a nie podľa Civilného sporového poriadku. Okresný súd rozhodol o neodkladnom opatrení podľa Civilného sporového poriadku; Civilný mimosporový poriadok neobsahuje ustanovenia o neodkladných opatreniach na poskytnutie možnej ochrany osoby ohrozenej za účelom eliminovania kontaktu s osobou podozrivou z násillia. Skutočnosť, že žalobkyni bola uložená povinnosť podať návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, neznamena automaticky povinnosť súdov postupovať podľa procesného poriadku, upravujúceho starostlivosť o maloletých.

Okresný súd teda použil na rozhodnutie o trovách konania správne zákonné ustanovenia a svoje rozhodnutie dostatočne podrobne a zrozumiteľne odôvodnil.

10. Návrh odvolateľa na použitie zákonného ustanovenia - §257 C.s.p., podľa ktorého súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody vhodné osobitného zreteľa, nemá oporu v doposiaľ v spise zabezpečených dôkazoch. Hoci súd prvej inštancie tieto okolnosti neskúmal ani sa tejto otázke nevenoval, nemožno mu tento postoj vytknúť. V kontexte dôvodov, pre ktoré žalobkyňa podávala návrh na vydanie neodkladného opatrenia (§325 ods.2 písm. e), f) a h) C.s.p.), pričom predpokladom vydania takéhoto neodkladného opatrenia je osvedčenie, že je daný nárok žalobcu, ktorému sa má poskytnúť ochrana a vzhľadom na to, že jej prvostupňový aj krajský súd vyhovel, je posudzovanie dôvodov hodných osobitného zreteľa na strane žalovaného v tomto štádiu konania vylúčené. Zistené okolnosti prípadu svedčia o existencii nebezpečenstva ujmy pre žalobkyňu, ak by sa žalovanému, ktorý je podozrivý z násillia voči nej, nezakázal vstup do domu, v ktorom žalobkyňa býva, alebo ak sa mu nezakázalo priblížiť sa ku nej. Účelom postupu podľa §325 ods.2 písm. e), f) a h) C.s.p. je eliminovať kontakt páchatel'a domáceho násillia alebo osoby dôvodne podozrivej z takéhoto skutku s jeho obeťou. Žalovaný ohrozuje telesnú i duševnú integritu žalobkyne agresívnym správaním voči nej, čo mal súd prvej inštancie osvedčené zápisnicou o podaní trestného oznámenia a potvrdením o vykázaní žalovaného zo spoločného obydllia, ktoré skutočnosti budú predmetom dokazovania vo veci samej, prípadne v trestnom konaní. Žalovaný bol dňa 29.4.2018 podľa §27a zákona č.171/1993 Z.z. o policajnom zbore na základe oznámenia žalobkyne vykázaný z nehnuteľnosti, nachádzajúcej sa v L. na ulici N. XXX/XXX, kde dovtedy

žil v spoločnej domácnosti so žalobkyňou a ich spoločným synom a kde naďalej žije a pracuje žalobkyňa, keďže tu má predajňu.

11. Okresný súd preto správne v súlade s §255 ods. 1 C.s.p. priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania prvostupňového i odvolacieho voči žalovanému v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne po právoplatnosti tohto uznesenia vyšší súdny úradník.

12. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (§387 C.s.p.), lebo nezistil dôvod na jeho zmenu (§388 C.s.p.), ani zrušenie (§389 C.s.p.).

13. Žalobkyňa bola úspešná aj v tomto odvolacom konaní. O trovách konania pred odvolacím súdom krajský súd rozhodol tak, že v zmysle §255 ods. 2 a §262 ods. 1 C.s.p. má žalobkyňa nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške trov rozhodne súd prvej inštancie.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá C.s.p.). Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2, veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).